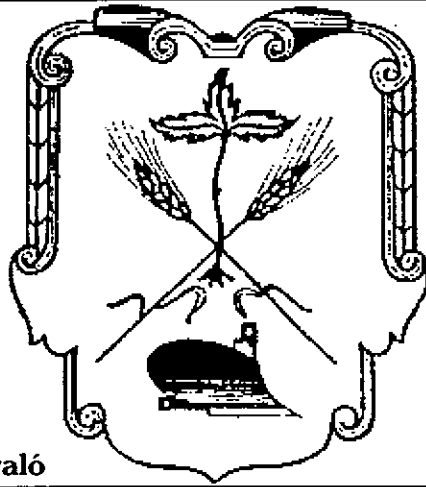

GALGA

12. szám
2006. DECEMBER

HÉVÍZ

Havonta megjelenő olvasnivaló

ADVENT

Meghívó

Ha ezt a szót halljuk, advent, tudjuk jól, hogy a jelentése: VÁRAKOZÁS. Ilyenkor, advent idején újra meg újra átéljük azt a bensőséges, felemelő érzést, hogy nemsokára megszületik Isten fia, Jézus Krisztus, aki majd megváltja a világot.

Jó azoknak, akik nemcsak tudják, de a lelkük mélyén is átérzik ezt, mert ők napjaink hangos és egyre hangosabb, káoszhoz közelítő világában is meg tudják magukban teremteni azt a csendet, melyben nyugodtan lehet gondolkodni életünkről, a világról, amely körülvesz. Számukra minden helyzetben van segítség, mert önmagukon, a szívükön keresztül a Mindenhatóval, a Megváltóval állnak kapcsolatban. A legkevesebb helyzetekben is van kihez fordulniuk. Van, aki segít, és megmutatja a járható utat, amely gyakran nem a legkönnyebb.

Az ilyen embereknek a karácsonyi ajándékozás nem kényszeres vásárlási lázat jelent, s nem is a minél drágább ajándékokban megnyilvánuló önmaga-mutogatást, hanem ennél sokkal többet, ami pénzben egyáltalán nem fejezhető ki. De annál inkább emberi kapcsolatokban, valódi szeretetben.

De sokszor hallottam az utóbbi években, talán évtizedekben, hogy "jaj, már előre félek a karácsonytól, mert annyi kötelezettséggel, fáradtsággal és pénzzel jár"! Az ilyen emberek nagyon szegények, mert fogalmuk sincs, hogy milyen a valódi élet. Egy olyan művilág foglyaivá váltak, ahol a legfőbb érték a vásárló ember, aki még "értékesebbé" válik, ha elég buta már ahhoz, hogy mindent elhiggyen a harsogó, pénzsóvár reklámokból.

Természetesen senkit sem szeretnék lebeszélni az ajándékozásról, hiszen a betlehemi csillag vezette három király is vitt ajándékot a kis Jézusnak, de az már nem mindegy, hogyan történik, milyen töről fakad mindez. Bizonyos értelemben fontos a külsőség, de ne hagyjuk, hogy eluralkodjon rajtunk, és elkábítson a talmi csillogás. Fontosabb, hogy az ne csupán önmagáért legyen, hanem a valódi ünnepet szolgálja. M. Zs.

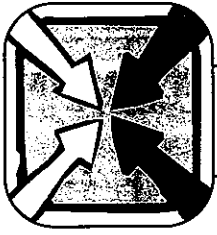
Mindenkit szeretettel várunk a hagyományos **FALUKARÁCSONYRA**, melyet december 17-én, Advent harmadik vasárnapján 15.30 órai kezdettel tartunk a Kodály Zoltán Művelődési Ház nagytermében. Ezúton is kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és áldásos újesztendőt kívánunk községünk minden lakójának!

A Képviselő-testület nevében:
Dr. Basa Antal - polgármester

TARTALOMBÓL

- ◆ **Hagyományörzőink és kórusunk sikerei**
- ◆ **Galgahévízi portrék: Hajdú István**
- ◆ **Változások a vidékfejlesztésben**
- ◆ **Karácsonyi történet**
- ◆ **Karate -foci - asztalitenisz**

Többféle módon lehet szeretni.
Többféle módon lehet egy másik
emberben önmagad másik felét
megtalálni. (Tatiosz)

ORSZÁGOS és KISTÉRSÉGI HÍREK

Információk és várható változások az Agrárkörnyezet Gazdálkodási programban

Tisztelt Gazdálkodók! Mostani cikkünkben, az AKG Programmal kapcsolatos új információkról szeretnénk beszámolni. Továbbá tájékoztatjuk Önöket az előírások változásáról és a program jövőjéről, különös tekintettel a 2007-2013 közötti Nemzeti Vidékfejlesztési Terv (NVT) jelenlegi elnevezése alapján Új Magyarország Vidékfejlesztési Program (UMVP) lehetőségeiről. Az UMVP társadalmi egyeztetése megkezdődött, a teljes anyag megtalálható a strategia.fvm.hu weboldalon.

Az aktuális információkkal kezdve nagyon lényeges tudnivaló, hogy a gazdálkodási napló formátuma megváltozott, a változást a 2006/67 FVM rendelet szabályozza. A változás a jövő évtől lép életbe. A rendelet kimondja, hogy 2006 augusztus 31-től a gazdálkodási naplót, a Növény és Talajvédelmi Központi Szolgálat új címére kell beküldeniük 2006. december 31-ig, (gazdálkodási naplót számlák nélkül ajánlottan): 1118 Budapest Budaörsi u. 141-145. A 2006-2007-es évben a gazdálkodási napló új formátumát kell használni, az új gazdálkodási napló letölthető az FVM oldaláról (www.fvm.hu), illetve beszerezhető az NVT-tanácsadóktól. Természetesen amennyiben bármilyen problémájuk felmerülne, akkor is nyugodtan keressenek meg minket, örömmel állunk rendelkezésükre.

A gazdálkodási naplónak a kitöltési útmutatója szintén megtalálható az FVM honlapján.

A minisztérium pénzhányra (államháztartás nehéz helyzetére) hivatkozva, még a nyáron leállította a programok közötti váltás lehetőségét - alsóbb szintű programból felsőbb szintű programba pl: szántóföldi alaplóból integráltba történő váltás -. Reméljük, hogy ez a lehetőség a jövő 2007-es évben ismét meghirdetésre kerül.

A gazdálkodás során a Minisztérium által kiadott kiadványban bemutatásra került az EU-hoz benyújtott jogszabály módosítás anyaga, mely főképpen a Helyes Gazdálkodási Gyakorlat (HGGY) előírásait érinti. A tervezett változások, melyek sok problémánkat megoldanak (pl.: monokultúra stb.), sajnos, még nem léptek életbe ezért minden más információ ellenére a jelenlegi HGGY a hatályos, és a gazdáknek ez alapján kell eljárniuk. Természetesen amint a változások életbe lépnek ismét informálni fogjuk Önöket.

Szintén érdeklődésre tarthat számot, hogy a jelenlegi helyzet alapján az NVT (AKG) tanácsadói rendszer megszűnik 2006. december 31-vel. A döntéshozó elképzelése szerint a tanácsadó rendszer felszámolásával egy időben egy új tanácsadói szolgálat jön létre, amely az elképzelések szerint biztos háttérrel nyújt a gazdák gondjainak megoldásához. Személyes megítélésünk szerint az említett tanácsadói rendszer, mely az NVT tanácsadókat hivatott pótolni nem fog működni 2007 januárjában, mivel még az sincs meghatározva, hogy melyik szervezet és milyen feltételek mellett fogja végezni a tanácsadást. Nagyon sajnáljuk, hogy ismételtlen egy a gazdákat ingyenesen segítő intézményt szüntetnie meg, és ezzel a gazdátársadalom versenyképessége tovább gyengül.

Az aktuális információk után szeretnénk Önöknek bemutatni az idáig megismert távlati fejlesztési célokat.

A jelenlegi információk alapján az AKG Program következő meghirdetésére legkorábban 2009-ben kerül sor. 2009-ig nem várható semmiféle lehetőség a gazdálkodók számára az AKG Program keretein belül. (Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programban leírtak szerint: "2007-2009 között az NVT AKG determinációja kerül finanszírozásra, 2x44 Mrd Ft") Az AKG program tovább fog módosulni, eddig nem teljesen körvonalazott célprogramok fognak bekerülni a programba (alternatív, specifikus természetvédelmi szintek) a korábban már működő integrált és ökológiai célprogram mellett. Az alap szántóföldi célprogram a tervek szerint meg fog szűnni "helyébe" a NATURA 2000 kerül.

A KAT (Kedvezőtlen Adottságú Területek) 19-es, illetve 20-as cikkelye alapján bevont területek kijelölése és feltételrendszere is változni fog. A változás a gazdák szempontjából várhatóan pozitív irányú lesz, mivel mind a programba bevonható területek nagysága, mind pedig a támogatás nagysága növekedni fog. A program előírásai lehetővé fogják tenni az ésszerűbb gazdálkodást, mivel várhatóan a természetből növények sorába a búza és kukorica is vissza fog kerülni - azzal a megkötéssel, hogy kizárólagosan ipari illetve energetikai célra lesz felhasználható. Azzal kapcsolatban, hogy a KAT előírásnak változása mikor fog életbe lépni még nem rendelkezünk információval, de valószínűsíthető, hogy legkorábban 2007 végén vagy 2008-ban.

Reméljük, hogy e rövid cikk keretében hasznos információkkal tudunk szolgálni a gazdálkodók számára. Mindenkinnek kitartást és eredményes gazdálkodást kívánunk.

A témával kapcsolatos kérdéseikkel keressék Marton Attilát a 30/414-10-40 telefonszámon!

Antal Sarolta és Marton Attila - NVT-tanácsadók

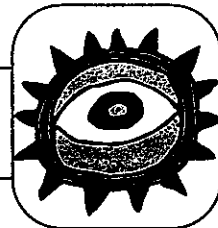
10/október utolsó napjaitól elérhető az Aszód Kistérség Önkormányzatainak Többcélú Társulása honlapja. /A portálon információkat találnak az Aszód kistérségről (tanulmányok, statisztikai adatok, fényképgaléria, stb.), olvashatnak a Társulásról és munkaszervezetről, betekinhetnek a közösen ellátandó feladatokba, az aktuális, és a jövőben megvalósítandó tervekbe. /Hasznos információkat rejt a folyamatosan bővülő kistérségi adattár az önkormányzatok, okmányirodák fogadóóráitól az iskolák, óvodák elérhetőségéig. /Turizmus címszó alatt található a térség főbb látóvalói, nevezetességei, a környékbeli szállás- és vendéglátóhelyek, valamint a települések rendszeres programjai, rendezvényei. /Hetente frissül a pályázatfigyelő, amelyet ajánlunk minden önkormányzat és költségvetési intézmény, gazdálkodó szervezet és nonprofit szervezet figyelmébe. /Természetesen a honlap tartalma folyamatosan bővítésre, javításra szorul, amihez mindenki segítségére számítunk. Lehetőséget nyújtunk arra, hogy a térség civil és gazdálkodó szervezetei szerepeljenek adatbázisunkban, valamint várjuk a kistérséggel kapcsolatos híreket, eseményeket és fotókat. /Célunk, hogy a honlap interaktív legyen, hozzájáruljon a térségi összefogás erősítéséhez, és mindenki megtalálja rajta a számára hasznos és érdekes információkat. Aszód Kistérségi Iroda

www.aszodikisterseg.hu

A szeretet meggyógyítja azt is,
aki szeret, azt is, akit szeretnek.
(K. Menninger)

A MŰVELŐDÉSI HÁZ HÍREIBŐL

Palócgála 2006 - Eger

Szeptember végén kaptuk meg a versenykiírást az egeri Bartakovits Béla Művelődési Házból. Téma a Palócgála, ahol országos KÓTA minősítést lehet kérni. A minősítés 2006. augusztus 1-től, 2008. július 31-ig érvényes. Jelentkeztünk, de készülni még nem tudtunk, mert október 7-ig a "Portörő Emlékversenyre" kellett összpontosítanunk. Hat próbánk maradt a felkészülésre. Kiválogattuk a dalokat, ami nem is olyan egyszerű, majd összeállítottuk a blokk szerkezetét, ami talán még az előbbinél is nehezebb volt. Ezután már "csak" a szólistákat kellett kiválasztani, majd kezdődhetek a próbák. Néhány tagunknak ismeretlen volt egyik-másik dal, de azért mentek a próbák. Az utolsó alkalomra állt össze az egész. Amikor utoljára elénekeltük, akkor már kezdtünk megnyugodni. November 20-án korán reggel indultunk Egerbe. Jó volt a hangulat, de senki sem beszélt a versenyről.

A kiírás szerint az első féldőben, utolsó előttiként szerepeltünk. Ez azt jelentette, hogy nincs sok időnk. Próba, öltözés, beéneklés, majd a színpad következett. Kísérőink, Ráfel Józsefné, Zsuzsa néni és "fotósunk", Kis Csaba a nézőtérrel ültek a kb. háromszáz főt kitevő közönség körében.

Konferálás, kiállítás, kezdőhang, majd ének. A konferan-szié elmondta, hogy két éve alakult újra a csapat, tavaly térségi kiválók, idén tavasszal pedig országos arany minősítést kaptunk. Ezalatt a nézőtérrel már kritizáltak minket. Kísérőink elmondása szerint ilyeneket mondtak, hogy "mit akarnak szegények, még túl friss a társaság". Hála Istennek a zsűri nem így gondolta. Már az ének kezdetekor, talán az első sor végén letették a tollat. Hátradőltek a széken és úgy hallgatták a műsort (ezt a színpadról láttuk). Jól szólt. Taps, vastaps, "hogyvolt", "vissza", csak ezt hallottuk. Mondanom se kell, hogy tetszett nekünk a közönség véleménye. Ebéd után az eredményhirdetésekor izgatottan vártuk, hogy milyen eredményt értünk el.

A zsűri a díjkiosztás végére hagyott minket, és kihirdette az "Aranypáva" minősítést. Örömmel könnyeztünk, neveltünk, ugráltunk. Bizakodtunk ugyan, de mégsem akartuk elhinni, hogy végre sikerült.

Valóban "még túl friss a társaság", de lelkiismeretes, határozott, jókedvű és összetartó! Talán ez a siker nyitja. Nagyon büszke vagyok az együttes tagjaira és boldog vagyok, hogy köztük lehetek. Végezetül szeretném felsorolni az Aranypáva díjas Galgahévízi Hagyományörző Együttes tagjainak a nevét.

Vanó András és Gregus Zsuzsa, Mészáros Tamás és Mészáros Ildikó, Balázs János és Gregus Ildikó, Tóth András és Kolesza Ildikó, Gregus László és Darnyik Tünde, Hajdú István és Gregori Éva (szakmai vezető).

Hajdú István

a Galgahévízi Hagyományörző Együttes vezetője

Hírek a Cantiamo kórus házatjáról

Rég hallatott magáról ez újság hasábjain a Cantiamo kórus. Az lehetett az oka, hogy az elmúlt hónapok csendes tanulás, alkalmi átszerveződésekkel teltek. Többen elmentek szülni, vagy éppen babát várnak. Néhány kedves kórustársunktól azért kellett elválnunk, mert új munkahely mellett nem tudta a csütörtöki próbák rendjét vállalni. Egy tagunk önként távozott. Örömteli hír azonban, hogy közben új tagokkal gazdagodtunk. Ezzel a helyzettel megbirkózva kellett készülnünk, műsort választanunk, és szereplési lehetőségeket vállalnunk.

Már régóta foglalkoztatott a gondolat, hogy mi lenne, ha vegyes kórus alakulnánk? Megkönnyítette a döntést, hogy Galgahévízre költözött egy profi énekes, Viszló István, aki rögtön felajánlotta segítségét. Csak olyan férfi énekeseket kerestem meg felkéréssel, akikről tudtam, hogy kórusunk hangzását, színvonalát emelni fogják. Szinte mind zenész, vagy zenét tanult ember. Nem sokan vannak, kilencen, tízen, de ha mind együtt énekelünk, az rendkívüli öröm, új hangzás. Ilyen előzmények után a Cantiamo kórusnak jelenleg háromféle megjelenési formája van: kamarakórus, női kar, vegyes kórus.

Nyáron Biblia-tanulmányozó csendes héten voltam, ahol ismét találkozhattam Pálhegyi Feri bácsival. Nagy élmény volt számomra, hogy előadásait nemcsak a PAX TV adásain, vagy kazettáról hallgathatom. Tanításai az emberi kapcsolatokról a Biblia szűrőjén át mindig nagy hatással voltak rám. Előadásai vendégművészek, színészek, zenészek, kórusok közreműködésével zajlanak. Megtisztelő volt a felkérés, hogy kórusunkat is meghívta. Az időpontot, a műsort mi magunk választhattuk.

Vegyeskarral vágtunk neki az útnak. Köszönjük, hogy a művelődési ház biztosította számunkra az autóbust. A Ráday Kollégium dísztermébe kellett eljutnunk, és ez a gépkocsivezető ügyességét is próbára tette. A helyszínen gyors öltözés és próba. Egy gyönyörű nagy teremben voltunk, úgy tűnt, hogy csak szálalózik a hallgatóság. Az utolsó öt perccben hirtelen megtelt a terem. És felállt a kórus, életében először vegyeskarként. Férfi szólóénekekkel indítottuk az éneket, amire a női kar válaszolt. Aztán mindenki énekelt, szívét-lelkét beleadva. Meghallgattuk az empátiáról szóló előadást, ami (számomra legalábbis) nagyon tanulságos volt. A kórus előadása zárta az est programját. Vastaps volt a köszönet. Volt, aki felállt a közönség soraiban, és hogy az első éneket újra hallhassa, kérte az ismétlést. Boldogan énekeltek újra. Hiszem, hogy nem hiába jártunk ott! Szépen sikerültek az énekek, többek szemébe könnyeket csalva.

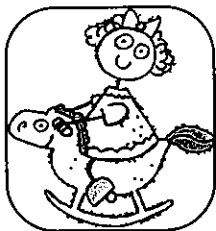
De magunk miatt is megérté! Nekünk is jó volt átélni, hogy nemcsak magunknak, hanem mások örömeire is énekelhetünk. És ezáltal mi is épülünk tovább közösséggé, hogy adni jó, mert ezáltal mi is kapunk. Ahányan vagyunk, annyi félék. Rohanó világ, szigorú munkahelyek, és szoros családi kötelékektől igyekszünk időt szakítani, hogy ez a munka így folytatódhasson. Minden segítséget, emberi és anyagi támogatást köszönünk!

Novák Istvánné - kórusvezető

*Térj vissza oda, ahonnan jöttél:
Szíved hajlékába.*

(Komensky)

ÓVODÁNKBAN TÖRTÉNT

Napjaink egyik legfontosabb célja és feladata gyermekeink egészségének a megőrzése és az egészséges életmódra nevelés. E kettős feladat szorosan beépül óvodánk valamennyi csoportjának mindennapi életébe, nekünk "nagyoknak" azonban más egyéb lehetőségeink is vannak e területen.

Keddi napokon reggel 8 órától 9 óráig tartjuk testnevelés foglalkozásunkat az iskola tornatermében. Igaz, megújult óvodánkban is van már szépen felszerelt tornaszobája, azonban csoportunk létszáma miatt (25 fő) a tornaterem adta nagy helyet jól tudjuk kihasználni. Nagyon élvezik e "tornaórákat" a gyerekek, sietve veszik fel tornaruhájukat, s már futkároznak is önfeledten a nagy teremben. Szívesen végzik el a tornagyakorlatokat, igyekszünk felhasználni az ott lévő eszközöket, s így a nagy mozgásigény kielégítése is megvalósul. Kedvenceink közé tartoznak a labda, babzsák és bordásfalak gyakorlatai, valamint a fogójátékok, sor- és váltóversenyek. Bár néha csípősek a reggelek, mégis alig van ilyenkor hiányzó gyermek, tudják, milyen nagy élmény a suliban tornázni. Mindig jól elfáradunk, na nincs is gond a délutáni alvással!

A másik jó lehetőség a két nagyobb csoport gyermekei számára az úszótanfolyam. Csütörtökön délután 3 órától 4 óráig 9 fő középsős és 13 fő nagycsoportos utazik mikrobusszal Bagra, az uszodába. Az úszáshoz szükséges holmit hátizsákban visszük, olyanok vagyunk, mint a turisták. A szeptembertől napjainkig eltelt idő alatt már a középsősök is otthonosan mozognak. Sietnek vetkőzni, hogy minél előbb birtokba vehessék az uszodát. Nyíri Szabolcsné Kati néni oktatja azokat, akik szeptemberben újonnan jöttek közénk. A nagyokkal pedig, illetve akik már második éve járnak, Nyíri Zsolt tanár úr foglalkozik. Mozgékony kis csapat, de eredményesen lehet velük dolgozni. Rendszeresen járunk, ami az úszásnál nagyon lényeges, hiszen az elsajátított mozgások egymásra épülnek. Egészségesen edzetté válnak, ami sikerélmény nekik, örömmel várják a csütörtök délutánokat.

Karate foglalkozáson is részt vesz 7 gyermek, oda is szívesen járnak. Az aktív részvétel azt bizonyítja, a szülők partnerek gyermekeik sportolási vágyának kialakításában.

Jelen világunkban ez csodálatos! - Köszönjük szépen!

November 20-án részt vettünk - több éves hagyományunkhoz híven - az iskolai Sport és Egészségnap rendezvényen, ahol szintén sokat mozoghattunk. Megnéztük az iskolások egészséges életmóddal kapcsolatos rajzkiállítását. Frissítőként zöldségből is gyümölcsből készült salátákat fogyasztottunk. Pihenés képpen Mészárosné Benik Ildikó néni előadást tartott nekünk a reformtáplálkozásról és a helyes fogmosásról. Búcsúzóul vitaminos gumicukrot kaptunk ajándékba. Köszönjük a részvétel lehetőségét!

A sok-sok mozgás mellett a közelgő ünnepekre is lelkesen készülünk. **Ujhelyi Benedek nagymamájával, Eszter nénivel agyagoztunk.** (Lásd a képen) Szélcsengő figurákat készítettünk. Szinte kis alkotóműhelyé alakult csoportunk. Köszönjük szépen a nagyszülői segítséget!

December 4-5-6-án nyílt napokat tartottunk, ahol a szülők aktív részesei lehettek óvodai mindennapjainknak. December 6-án együtt vártuk a jóságos Mikulást. December 21-én Karácsonyi ünnepélyünkön Betlehemes játékunkkal teremtünk bensőséges, meghitt hangulatot.

December 22-től téli szünetet tartunk. Mindenkinek jó pihenést, boldog karácsonyt és örömteli, békés új esztendőt kívánunk! 2007-ben január 3-án, szerdán találkozunk először.

Óváriné Pannuci és Pintér Katalin
óvó néni

Azért élünk, hogy megismerkedhessünk a világban létező kétféle szeretettel: a vágyakkal, kívánságokkal, állhatatlansággal teli emberi érzésekkel, és a mindent magához ölelő jósággal - a mély és tiszta szeretettel.

(Shaki Gawain)

JUHÁSZ GYULA: Karácsony felé

*Szép Tündérország
támad föl szívemben*

Ilyenkor decemberben.

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.*

*... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,*

*Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben. (1902)*

SULI HÍREK

Októberi és novemberi beszámoló

Nyolcadikosaink számára minden év a pályaválasztás jegyében telik el. Október és november hónapokban iskolákat látogatnak, ismerkednek a középiskolákkal. Októberben Gödöllőn

pályaválasztási fórumot szerveztek az érintetteknek, ahová a mi nyolcadikosaink is ellátogattak.

Október elején a művelődési házban rendhagyó irodalom- és énekórán vettünk részt.

Az őszi papírgyűjtésen 7 tonnát gyűjtöttek a gyerekek. A legeredményesebbek a 2. osztályosok voltak, akik 1793 kg papírt hoztak be.

Nemzeti ünnepünkön a nyolcadikosok adtak színvonalas műsort Balla Mihályné vezetésével.

Október 27-én, az őszi szünet előtt sajnálatos esemény történt az iskolában. Betörték az igazgatói és az iskolatitkár irodájába, ahonnan két számítógépet tulajdonítottak el.

Gödöllőn ebben a tanévben is megrendezték az Erkel versenyt. Hagyományainkhoz híven ismét az I. és a II. helyet szerezték meg tanulóink.

I. hely: Bangó Klaudia, Bangó Alexandra, Veres Balog Melinda;
II. hely: Szabó Máté, Mészáros Tímea, Dudás Máté.

Köszönjük Kuti Józsefnének a felkészítést.

Alsós szavalóversenyen 23 tanuló vett részt. Téma: A család. A gyerekek szépen felkészültek, de nagyon zavaró, ha előadás közben a nézők telefonálnak, sétálnak.

Eredmények:

1. - 2. osztály: I. Szilágyi Henrietta,
II. Hajdu Eszter,
III. Benedek Márton, Egervári Andrea;
3. - 4. osztály: I. Benkó Ágnes,
II. Hajdú Rebeka,
III. Buzás Boglárka, Kosik Botond;
Különdíj: Horváth Anett

Pályaválasztási szülői értekezleten Kuti Judit a szülőkkel és a nyolcadikos gyerekekkel is ismertette a felvételi eljárást.

November 20-án Egészség- és Sportnapot tartottunk.

December 1-jén, pénteken felsős szavalóversenyt rendeztünk. Eredmény: I. Mészáros Tímea 7. o.

II. Mészáros Bence 6.b.

III. Bangó Alexandra 8.o.

Különdíj: Zengő Gergely

Egészség- és Sportnap az iskolában

Hagyományainkhoz tartozik ez a nap, melyet az idén november 20-án tartottunk meg. A gyerekek általában nagyon várják, hiszen ezen a napon olyan életviteli tanácsokat kapnak, mely igazán érdekli őket. Az előadások mellett sokat mozoghatnak, versenyezhetnek.

A reggeli bemelegítőt Balla Timi vezette. Az idén is ellátogattak hozzánk előadóink: Dr Farkas Györgyi, Szilágyiné Mónika, Filepné Mónika, Kuti Gábor, Mészárosné Ildikó, Gábor Csilla, akik már évek óta nagy törődést mutatnak, hogy gyermekeink tájékozottan álljanak bármely őket érintő, érdeklő probléma kezelésében. Mellettük előadást vállalt a gödöllői mentősköztől Edina is és kolléganőnk, Gergely Évi is. Napunk sikerét támogatta még jelenlétével Gáspárné Csókás Rita is a MVK színeiben és Fási Tibor kis csapatával, mely a bemutató végére tornateremnyire duzzadt. E napon ismét eljöttek hozzánk az óvodások, hogy velünk együtt vegyenek részt a programokban.

Rajzkiállításunkat Rásonyi Miklós tanár úr értékelte, a szülők segítségével készített salátákat Hókáné Marika.

Támogatóink:

Polgármesteri Hivatal, Faluszövetkezet,

Takarékszövetkezet,

Vanó András, Szabó Andrásné,

Bolbásné Csányi Anna, Sági Anita, Gregus Zoltán,

Bencze János, Csoma család,

MVK, Johnsons & Johnsons, SCA.

Úgy érzem, hogy nagyon sokat köszönhetek kollégáimnak is erőfeletti munkájukért.

Kajtorné Som Erzsébet

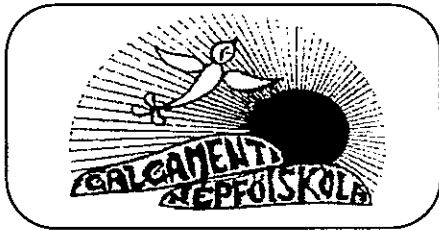

Tízórai szünet a suliban

Csákány Ibolya

*Mindig marad valami,
amit szerethetünk. Ha ezt
nem tanuljuk meg, nem tanultunk
soha semmit. (L. Hansberry)*

NÉPFŐISKOLAI HÍRADÓ

NÉPFŐISKOLAI FALIÚJSÁG - FALUÚJSÁG

NÉPFŐISKOLAI TEENDŐK ELLÁTÁSÁRA KERESÜNK kreatív, lelkes és gyakorlati szervezőkészséggel megáldott munkatársat. Empátia és együttműködési készség fontos, számítógépes ismeretek, internet használat szükséges. Felnőttképzéssel, környezeti neveléssel, mentálhigiéniával kapcsolatos pályázatírás, szervezés és programok lebonyolítása a feladat. Olyan személyt keresünk, akinek elfogadható, hogy ez nem főállású munkahely és a lehetőségeink igen szerények. Jelentkezés esetén írásos bemutatkozást kérünk. **Határidő: 2006. december 13.**

Kuratóriumi ülésünk kapcsán **közzé tesszük a 2005 évi közhasznúsági beszámolóinkat**, melynek teljes anyaga a Népfőiskolán megtekinthető, nyilvános. Az adózó állampolgároknak ezúton **köszönjük meg a 2005-ös esztendőre a népfőiskola javára felajánlott 1 százalékot**, melyet a **fenntartásra fordítottunk** a kuratórium döntése értelmében.

Megrendelhető a 2007 évre szóló Vetési Naptár. Azoknak ajánljuk, akik kertészkedéskor, gazdálkodásukkor figyelembe szeretnék venni a kozmikus hatásokat. Kifejezetten nagy segítség a biogazdálkodásban. Kb.: 1200 Ft. **Határidő: 2006. december 13.** Érdeklődni lehet Nagy Andreánál: 06-70-3819-287

Minden kedves olvasónknak, családjuknak áldott, békés ünnepeket és türelemben, szeretetben, megértésben gazdag, boldog új esztendő kívánunk!

Tíz értékálló ajándék gyermekeinknek - nemcsak karácsonykor (Forrás: Lydia, 2006/2.)
Feltétel nélküli szeretet
Védettség, szeretetteljes fegyelmezés
Saját képességeik felfedezése
Idő
Mások iránti együttérzés és tisztelet
Öröm, mások előbbre jutásakor
Felelősségvállalás saját gondolataikért, döntéseikért és érzéseikért
Igazság
Istenhit

PROGRAMJAINK DECEMBER-JANUÁR BAN

2006. december 6. 16.30h	Kuratóriumi ülés
2006. december 6. 18.30h	Relaxa tanfolyam
2006. december 13.18h	Kiskarácsony Luca napján a Fény jegyében (Kérjük, hogy készüljete apró ajándékkal, kedvenc verssel, zenével, énekkel, finomsággal!)
2007. január 3. 18.30h	Relaxa tanfolyam
2007. január 17. 18h	Születésterápiás csoport
2007. január 24. 18.30h	Relaxa tanfolyam
2007. február 7. 18h	Születésterápiás csoport

KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉS 2005 KÖLTSÉGVETÉS 2005

BEVÉTELEK :

Cégek adománya:	250.000 Ft
Magánszemély adománya	25.000 Ft
Magyar Népfőiskolai Társaság	100.000 Ft
Rák Ellen a Holnapért Alapítvány	500.000 Ft
Saját bevétel:	121.700 Ft
Önkormányzatok támogatása:	290.000 Ft
Banki kamatok:	13.762 Ft
1 %:	76.614 Ft

BEVÉTEL MINDÖSSZESEN: 1.377.076 FT

KIADÁSOK:

Irodaszer, könyv:	143.198 Ft
Ösztöndíj:	262.000 Ft
Posta, telefon:	191.082 Ft
Utiköltség:	140.066 Ft
Bank:	24.371 Ft
Egyéb:	569.238 Ft

KIADÁS MINDÖSSZESEN: 1.329.955 FT

EREDMÉNY KIMUTATÁS:

Áthozat előző évről:	517.302 Ft
Bevétel:	1.377.076 Ft
Kiadás:	1.329.955 Ft

ÁTVITEL A 2006-OS ÉVRE: 564.423 FT

VAGYON FELHASZNÁLÁS KIMUTATÁSA

Az anyagi javak felhasználása a számviteli beszámoló szerint történt. Az eszközök felhasználása rendeltetés szerint. SZJA 1 %-ot 76.614 Ft-ot a Kuratórium döntése értelmében fenntartási költségekre fordítottuk.

CÉL SZERINTI JUTTATÁSOK KIMUTATÁSA

250.000Ft ösztöndíj Nagy Andrea - kutatási anyag készítése 2005 jan-2005 dec.

6.000 Ft ösztöndíj Matejka László - Föld napja programban "Építész az ökofaluban"

6.000 Ft ösztöndíj Paraszky Sára - Föld Napja programban "Élet az ökofaluban"

KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉSI SZERV TŐL, ÁLLAMI PÉNZALAPBÓL, HELYI ÖNKORMÁNYZAT- TÓL STB. KAPOTT TÁMOGATÁS MÉRTÉKE

Tura Polgármesteri hivatal:	10.000 Ft
Vácszentlászló Ph.:	20.000 Ft
Zsámbok Ph.:	10.000 Ft
Galgahévíz Ph.:	250.000 Ft
Önkormányzatoktól összesen:	290.000 Ft

**ADY ENDRE:
KARÁCSONY**

*I. Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének.
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek./
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni.
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni./
A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének./
Míntha itt lenne/ A nagy Isten
Szent kegyelme sügna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.*

*II. Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja.
De jó volna ünnepelni/ Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -/ -Fohászokodni,
De jó volna megnyugodni./
De jó volna mindent, mindent
Elfeledni.
De jó volna játszadozó/ Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermekszívvel
A világgal/ Kibékülni.
Szeretemben üdvözülni.*

*III. Ha ez a szép rege/ Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember/ Ember lenne újra,
Talizmánja lenne/ A szomorú útra.
Golgota nem volna/ Ez a földi élet,
Egy erő hatná át/ A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent/ És egymást szeretni ...
Karácsonyi rege/ Ha valóra válna,
Igazi boldogság / Szállna a világra ...*

HAJDÚ ISTVÁN, a Hagyományörző Együttes vezetője

Van egy régi hagyomány a kis vidéki művelődési házak tájékán, ami egy városban elképzelhetetlen. Mégpedig az, hogy mindig akadnak önkéntes segítők a különféle programok lebonyolításánál. Csak úgy, mert kedvük van hozzá. Természetesen Galgahévízen is így van ez, mindig akad, aki, ha szükség van rá, akkor jön és segít. Azonban van valaki, aki nemcsak egyszer-egyszer, de ha bármikor kellett, mindig jött és a legkülönbözőbb dolgokban segített.

Egy fiatalemberről, Hajdú Istvánról van szó, akit az egész falu ismer, hiszen hévízi születésű. Hat és fél éve, amióta itt dolgozom, ő nem egyszer-egyszer, de állandóan itt volt (van) a művelődési ház körül. Persze nem fizikailag, de telefonon mindig elérhető. És magától is érdeklődik, fontos neki, hogy mi történik.

Sokféle apróbb-nagyobb dologban segített, de a legnagyobb érdemének azt tartom, hogy ügyesen össze tudja tartani az embereket. Évek óta tagja a Galgahévízi Pávakörnek és a Hagyományörző Együttesnek, sőt kb. két éve ez utóbbinak a vezetője is. Ő az a fajta ember, akitől kedvet kapnak mások is. Diplomátikus, szerény modorával leszereli a "hangulatkeltőket", és ez meglát-szik mind a Pávakör, mind a Hagyományörző Együttes eredményein. Az összejövetelek remek hangulatban zajlanak, szívesen járnak az együttes tagjai próbálni, nem csak kötelességből.

Nem állítom azt, hogy a legutóbbi szép eredmény, az Aranypáva Díj egyedül neki köszönhető, kellett ehhez egy jó csapat, közös akarat és lelkesedés! De, hogy így alakult a dolog, abban Istvánnak nagy szerepe volt, abban biztos vagyok.

El kell róla mondani még azt is, hogy kisiskolás kora óta foglalkozik néptáncal. Nemcsak Hévízen táncol és énekel, de a bagi Muharay Népi Együttesnek is legalább tizenöt éve tagja. A két együttes között kialakult baráti kapcsolatért is igen sokat tett - igen eredményesen.

Sokoldalúságára jellemző, hogy néhány hónapja a Cantiamo kórus munkájában is részt vesz, s ez pedig egy egész más műfaj, mint amiről eddig beszéltünk. Istvánról tudni kell, hogy mélyen vallásos katolikus ember. Otthonosan mozog a galgahévízi templom sekrestyéjében, hiszen ott is sokat segít. Minde mellett természetesen a megélhetésért is keményen dolgozik, mint kisvállalkozó. (Azt már csak így zárójelben jegyzem meg, hogy nagyon finom rétest is tud sütni.)

Befejezésül ezúton szeretnék Istvánnak köszönetet mondani az eddigi számtalan segítségért. Sok sikert kívánok munkájához, és boldogságot a magánéletében!

M. Zs.

Még itt is szervez és intézkedik

*Az élet és a szeretet csak
egyetlen időt ismer: a jelent.
(L. Buscaglia)*

OLVASÓINK ÍRTÁK

Tisztelet és becsület az időskorúaknak

Az Emberi élet véges. De életünk munkájának alkotása, minden szálában kötődik egy-egy kor fejlődéséhez, haladásához és a természethez. Élünk, éldegélünk, és egyszer rájövünk, hogy hatvan évesek lettünk, megöregedtünk. Az utcán menve, és egy összejött társaságban huncut mosollyal már nem nézzük a fiatalasszonyokat, férfiakat, nőket, a csinos fiatalságot, mint jó pár évvel korábban. Elmélázunk az idő múlásán, életünk girbe-görbe útjain, lassan elfelejtjük az évtizedek során ránk zúduló vészt és balsorsot, ami éle-tünknek ma is meghatározója lett.

De mit őriznek meg az emlékek? Egy tájat, egy színt, egy dallamot. Az emlékezet úgy alkot, mint a művész. Tökéletes a formaérzéke, és tökéletes az izlése is. A bántó vagy kínos emlékképeket megsemmisíti. Igyekszik a szépet és a jót megmenteni, és a történést, a színteret még a párbeszédet is kikerekíti, megszépíti, elmésre csiszolja. Elődeink megélt életük emlékezései tökéletesek a maguk nemében, mert történetüket, életük történéseit hűen adták elő és élték meg. Mint a ma élő idős, még dolgozó ember, nem állíthatom, hogy hű vagyok az igazsághoz, hiszen az emlékezés változtathat a valóságon, s mi emberek életünk értelmével, igaz emberségével határozzuk meg az igazi valóságot.

Nagyszüleink és szüleink öregek lettek. Életük sikeres, vagy sikertelen lett, de öregségük, koruk rangot adott nekik. Pedig abban az időben és korban már lassan eltávolodtak az élettől.

Utolsó nagy betegségük előtt még minden érdekelte és ma is érdekli őket. Meghallgatnak minden pletykát, tudják, hogy keserves munkájuk árán szerzett birtok, tulajdon kié legyen. Szívük szerelme, nyitja-e az ajtót, ablakot, vagy szeretett fia, leánya vagy valaki idegen, akit sohasem ismert.

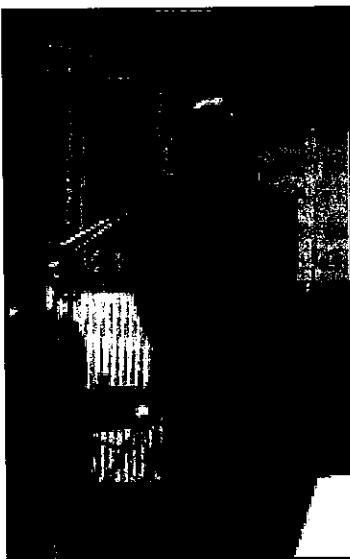
A kedd és csütörtök, falunk társadalmi szabályai szerint, a fiatalok számára jeles nap volt. Ilyen napokon este szóba állni a legénnyel társadalmi kötelesség, másnapokon azonban súlyos erkölcstelenség volt. A falu haladottabb eszmét valló nagymamáí és nagyapái, anyái, akik tevékenyen részt vettek a falu érzelmi, erkölcsi életében, hasznos tanácsokkal látták el a fiatal menyecskéket, legényeket, leányokat. Vasárnap és egyéb ünnepeken a templomban tartott miséken a Szent atyával imádkoztak a fiatalok

lelki üdvéért, boldoguláséért. S mivé lettek? Látjuk vergődésüket, tétlenségüket, kirekesztettségüket. Pedig a nép, a lakosság igényli az időskorúak társadalmat, a községet építő és fejlesztő munkáját, amit végeztek és végeznek még napjainkban is.

Amikor beköszönt a tavasz, minden idős ember, asszony, akik még életerőt éreznek, a napra, a földekre, a munkára kíváncsiak. A tavasz az ő szemükben olyan zsenge és tiszta, hogy előző év fáradtságát az összeszedett betegségeket az orvosnál felíratják drága gyógyszereiket, amitől könnybe borul szemük. Utána nézegetik az eget, az udvaron sarjadó virágokat, melyek dacolva a még hűvös éjszakával, de a korai tulipán már sárgán, vörösen virágozik. Mert az öregjeink tudják, hogy fiaik, unokáik az elkövetkező húsvét ünnepén ezt kapják locsoló ajándékként a fiatal leányoktól. Az emlékek minden fiatal, érző ember tudatában, legyen az sok esztendő távlatában is, visszatükröződik. Déd-nagyapa, dédnagymama vagy a nagyszülők iránti tisztelet, megbecsülés minden esetben a fiatalabbak korosztály érzelmi és lelki hozzáállásától függött és függ. A társadalomnak, a közösségeknek csak közvetett szerepük lehetett és van az adott gazdasági és szociális keretek közt. Idős korban az ember sokszor tehetetlenné válik. A fiatalok - tisztelet a kivételnek - sokszor magukra hagyják. Pedig, ha végignézzük egyszer kanyargós, harcos életútjukat, a mi életünk boldogulására, gyarapodására kifejtett áldozatos munkájukat, szenvedésüket, nélkülözésüket, rájöhettünk, hogy csak a tisztelet árán beszélhetünk öregjeinkről.

A szeretet ünnepére készülve, még nagyobb tisztelettel és szeretettel vegyük körül déd-, és nagyszüleinket, akiknek nagyon sokat köszönhetünk életünk, a mai és jövőbeli kialakulásában és boldogulásában.

Kristóf János

**2007. december 3-án a
Galgahévízi Barátság Polgári Kör rendezvényén
vendég volt DR. LUKÁCS TAMÁS,
a KDNP országgyűlési képviselője,
valamint JAKAB ISTVÁN,
a MAGOSZ elnöke.**

Aki szeret, mindig szeret, nem ér rá panaszkodni és boldogtalannak lenni.
(Joubert)

SPORT - SPORT - SPORT

*A szeretet valójában gyógyít,
de önmagában az, hogy
szeretnek minket, még nem.
Ez utóbbi csak annyit jelent,
hogy nyitva áll az ajtó
a gyógyulás, a boldogság, az
elégedettség előtt.
Ahhoz azonban, hogy
keresztülmenjünk
ezen az ajtón, szeretniünk kell.
(G. Prather)*

SPORTSIKEREK IDEGENBEN!

Különleges meghívásnak tettek eleget Egyesületünk versenyzői 2006. november 19-én. A Gödöllői Taekwon-do Sportegyesület által rendezett versenyen vehettünk részt. A vasárnap reggeli időpont ellenére sok szülő és hozzátartozó kísérte el gyermekét Dányba, hogy szurkolásával lelkesítse sportolóinkat. A

regisztráció és a nevezések tisztázása után, Czeba Mihály nemzetközi mester, a meghívó Sportegyesület vezetője röviden megnyitotta a versenyt és elkezdődtek a küzdelmek, amelyen 3 taekwon-do klub és a mi Egyesületünk, összesen több, mint 100 versenyzője bizonyíthatta felkészültségét. A résztvevők létszáma megegyezett egy kisebb Országos Bajnokságéval! A versenyszabályok a karatésaink számára meglehetősen rendhagyóak voltak, mivel az ITF Taekwon-do "Touch contact" rendszerében zajlottak, ami jelentősen eltér a tradicionális karate stílusok küzdelmi rendszerétől. Ezek a különbségek és az idegen helyszín sem riszotta el karatésainkat, bátran felvették a kesztyűt (szó szerint) és minden tekintetben állták a sarat a " hazai pálya " előnyeit élvező meghívókkal szemben. A rövid, mindössze három hetes felkészülési idő ellenére kimagasló eredmények születtek.

A három helyszínen működő /Galgahévíz, Aszód, Tura/ Galgamenti Wado-ryu Karate Egyesület összesen 32 helyezést és három különdíjat szerzett. A galgahévízi eredmények a következők:

ARANY ÉREM: Lukács Patrik, Balla Márton

EZÜST ÉREM: Movik Martin, Kosik Zoltán

BRONZ ÉREM: Fási Víta, Szádóczki Patrik, Kosik Botond

A szép eredmények mellé, hasznos tapasztalatokkal is gazdagodtunk, mely szerint a jó erőnlétet csak egy dolog múlhatja felül: a még jobb erőnlét... A versenyzőknek gratulálunk, a Szülőknek köszönjük az önzetlen segítséget! Legyünk Büszkék Rájuk! /ft/

LABDARÚGÓ MAGYAR KUPA PEST MEGYEI SELEJTEZŐ, 1. forduló

Alacsonyabb osztályú gárdaként, a Galgahévíz a másodosztály, VÉSNÖK Kft. csoportban a kiesés ellen küzdő Ikladot győzte le magabiztosan.

GALGAHÉVÍZ - IKLAD: 3-1 (1-0). Vezette: Fenyves Sz. (Földházi Z., Bekk T.)

GÓL: Mészáros Cs., Gódor G., Tóth N., ill. Mayer Cs. (11-esből)

TABELLA a TAVASZI 1. forduló után

1.	Isaszeg	10	8	0	2	24-16	24
2.	Kistarcsa	10	7	1	2	40-12	22
3.	Pelikan FC-Gödöllő II.	10	7	1	2	28-18	22
4.	Valkó	10	7	0	3	43-18	21
5.	Galgahévíz	10	6	0	4	28-17	18
6.	Szada	10	4	0	6	28-33	12
7.	Vácszentlászló	10	3	1	6	22-32	10
8.	Galgamácsa	10	3	0	7	15-28	9
9.	Kartal	10	2	2	6	16-34	8
10.	Hévízgyörk II.	10	0	1	9	12-46	1

Gödöllői lista:

14 GÓLOS: Szilágyi P. (Szada)

11 GÓLOS: Pakuts B. (Valkó)

9 GÓLOS: Tóth N. (Galgahévíz),
Tury V. (Pelikán FC-Gödöllő II.)

FÉRFI ASZTALITENISZ BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

1. Veres József 50 p.

2. Tetézi Attila 43 p.

3. Hajdú László 35 p.

4. Ocsovai Péter 21 p.

5. Virganc Mihály 18 p.

Az igaz szeretetet,
az igaz barátságot csakis
ingyen adják, ingyen kapják..
(Fekete Gyula)

LEV TOLSZTOJ: Pánov bácsi karácsonya

Élt egyszer, valamikor réges-régen, egy messzi orosz falucskában egy öreg cipésmester. Pánov volt a neve, ám senki sem nevezte Pánovnak, vagy Pánov úrnak, de még csak Pánov cipésznek sem. Bárkivel találkozott, mindenki egyszerűen Pánov bácsinak szólította. Pánov bácsi nem volt túl gazdag. Egyetlenegy piciny kis szobával rendelkezett, melynek ablaka az utcára nézett. Ebben a szobácskában élt, és itt készítette, foltozta, javította szorgalmasan a cipőket. Azonban azt sem állíthatjuk róla, hogy szegénységben élt, hisz voltak szerszámjai, volt egy ütött-kopott tűzhelye, amelyen megfőzhette ebédjét, amely mellett melengethette meggémberedett tagjait; egy nagy fonott széke, melyben néha-néha megpihent, sőt olykor el is szundikált; egy jó erős ágya férctakaróval, na meg egy kis olajlámpája, amelyet akkor gyújtott meg, amikor ráköszöntött az esti sötétség. És az emberek állandóan jöttek hozzá. Hol új cipőt rendeltek nála, hol foltozni, talpálni, esetleg új sarkat rakatni hozták régi lábbelijüket. Így aztán Pánov bácsinak mindig volt elegendő pénze, hogy kenyeret vásároljon a péknél, kávéat vegyen a szatócsnál, vagy beszerezze a káposztát kedvenc leveséhez.

Az öreg cipésmester boldog volt. Kicsiny, kerek szemüvege mögött megbújt szeméből mindig vidám fény sugárzott. Szeretett énekelni, szívesen füttyörészett, és az utcán mindig jókedvűen köszöntötte ismerőseit. Ezen a napon azonban másként alakultak a dolgok. Pánov bácsi szomorúan állt szobácskájának ablakánál. Elhunyt felesége jutott az eszébe, meg a fiai és lányai, akik rég elhagyták a családi fészket. Karácsony előestéje volt, családi ünnep, amikor együtt van a család, csak neki kell egyedül töltenie ezt az estét. Nézte a szomszédos, gyertyák és lámpák fényétől világos ablakokat, amelyek mögött néhol feldíszített karácsonyfákat is megpillantott. Az utcáról játszadozó gyermekek ricsaja, felszabadult kacagása hallatszott be szobájába, ajtaja repedésein keresztül pedig a karácsonyi sült hús orrcsiklandozó illata lopta be magát a kicsiny cipésműhelybe. „Istenem, Istenem” - mondta szomorúan, fejt csóválva Pánov bácsi. „Istenem, Istenem” - ismételte, miközben szemében kialudt a vidám fény. Aztán egy nagyot sóhajtott, meggyújtotta az olajlámpát, odasétált a magas polchoz, és leemelt róla egy régi, megsárgult könyvet. Lesöpörte munkaasztaláról az ott maradt kis bördarabokat, kávéat tett föl a tűzhelyre, majd kényelmesen helyet foglalva nagy fonott székében olvasáshoz kezdett. Mivel soha életében nem járt iskolába, csak nagyon-nagyon lassan tudott olvasni. Ujjával gondosan kísérte a sorokat, s minden egyes szótagot hangosan mondott ki. A történet karácsonyról szólt. Arról, hogy egy Jézus nevű kisfiú nem meleg szobában született, hanem istállóban, mivel szülei nem kaptak szállást a vendégfogadóban. „Lám, lám” - dűnnyögte Pánov bácsi a bajsztát pödörgetve. „Ha ide jöttek volna, nálam megalhattak volna. Betakartam volna a kisgyermeket fécplanommal, és eljátszadtam volna vele.”

Pánov bácsi fölkel a székéből, és megpiszkálta a tüzet. Odakint sűrűbbé vált a köd, a szobára is vastagabb sötétség borult, így hát felerősítette egy kicsit a lámpáját. Töltött magának egy bögre kávéat, majd visszatért a könyvhöz. Most a három gazdag emberről olvasott, akik sivatagokon keresztül utazva vitték ajándékaikat - aranyat és illatos fűszereket - a kisded Jézusnak. „Édes Istenem... - tört fel belőle a szó - de hisz, ha eljönne hozzám Jézus, nem tudnék mit adni neki!” Aztán hirtelen elmosolyodott, szemében ismét ott bujkált a vidám fény, fölkel az asztaltól, odalépett a magas polchoz, és leemelt róla egy spárgával átkötözött, poros dobozt. Felnyitotta, s kivett belőle egy pár

apró cipőt. Ez a két kis cipő volt élete legjobb munkája. „Ezeket adnám neki, ha eljönne hozzám látogatóba” - mondta határozottan, majd visszahelyezte őket a polcra, ő maga pedig ismét helyet foglalt fonott székében, és sóhajtván hajolt könyve fölé. Talán azért, mert a szoba kellemes melege elbágyasztotta, vagy talán, mert későre járt már, Pánov bácsi csontos ujjá lecsúszott a könyv lapjáról, és kis, kerek szemüvege az orrára ereszkedett. Álomtündér szállt a szemére.

Odakint egyre sűrűbb köd ülte meg a tájat. Homályba vesző árnyak haladtak el az ablak előtt. De az öreg cipész nem látta őket. Halanként horgyogva aludt székében. Egyszerre csak egy hang hallatszott a szobában: „Pánov bácsi!” Az öregember felpattant székéből. Szürke bajsza remegett, amikor megkérdezte: „Ki az? Ki van itt?” Senkit sem látott, mégis úgy érezte, rajta kívül még valaki van a szobában. „Pánov bácsi” - szólott ismét a hang. „Azt szeretném, hogy meglátogassalak. Ajándékot akarsz adni nekem. Holnap erre fogok járni. Figyeld hát az utcát hajnalhasadáستól szürkületig, és találkozni fogsz velem! De vigyázz! Nem fogom megmondani, ki vagyok! Neked kell felismerned!”

Ismét csend telepedett a szobára. Pánov bácsi a szemét dörzsölgette, de nem látott senkit. A faszén lassan égett a tűzhelyben, az olajlámpa már alig pislákol. Kintől harangszó hallatszott: megérkezett a karácsony. „Ez csak Ó lehetett” - dűnnyögte bajsza alatt az öreg cipésmester. „Ez Jézus volt. És ha csupán álom volt az egész? Akkor is... Egész nap várni fogom és remélni, hogy meglátogat engem. De hogyan ismerem majd fel? Hisz nem maradt mindörökre kisdéd. Férfi lett belőle, király. Azt mondják, Isten volt.” Az öregember lehajtott a fejét, s elmélázott: „Nagyon jól kell megfigyelnem az utcát, nehogy észrevétlenül elmenjen mellettem!”

Pánov bácsi nem feküdt le ezen az éjszakán. Fonott székében ült, szemben az ablakkal. Éberén figyelte, mikor köszönt be a hajnal. Lassan megjelentek az első napsugarak a domb felett, és bevilágították a hosszú, kanyargós, macskaköves utcát. Járókelő azonban még nem jelent meg a házak között. „Készíték magamnak egy csésze finom kávé karácsonyi reggelimhez” - gondolta jókedvűen Pánov bácsi. Befűtött a tűzhelybe, fölletta a jókora adag kávéat, de fél szemmel állandóan az ablakot figyelte, nehogy a várva várt látogatója észrevétlenül továbbmenjen.

Végre megjelent valaki. Egy közeledő emberalak volt kivehető az utca végén. Pánov bácsi dobogó szívvel a jégvirágos ablaküveghez szorította orrát. Talán éppen Jézus érkezik, gondolta magában izgatottan. Aztán kiábrándulva visszalépett az ablaktól. Nem Jézus volt az, csak a minden héten erre feljövő öreg utcaseprő haladt háztól házig talicskájával és seprűjével. Pánov bácsi rosszkedvűen bámult ki az utcára. Aztán elfordult az ablaktól. Fontosabb dolgom van nekem, gondolta magában, semhogy egy öreg utcaseprőt figyeljek. Fontos vendégre várok: Istenre, a királyok királyára, Jézusra. Csak akkor fordult vissza, amikor már úgy vélte, az utcaseprő elhaladt a ház előtt. De az öregember még mindig ott volt az utca szemközti oldalán. Talicskája mellett átfagyott kezét dörzsölgetve fázósan toporgott a hidegben. Pánov bácsi hirtelen megsajnálta: a szerencsétlen ember szemmel láthatóan nagyon fázott, és ráadásul éppen karácsony napján kellett dolgoznia. Kikopogott neki az ablakon, de mivel az utcaseprő nem reagált, kinyitotta hát az ajtót, és onnan szólította: „Hé! Barátom!” Az utcaseprő félve emelte fel tekintetét - az emberek gyakran durván bántak vele munkája miatt -, ám megnyugodott, amikor észrevette Pánov

bácsi arcán a széles mosolyt. „*Gyere, térj be hozzám egy csésze kávéra!*” - invitálta barátságosan a cipésmester. „*Úgy látom, csontig átjárt a hideg.*” Az utcaseprő otthagya talicskáját, és belépett az öreg műhelyébe. „*Köszönöm*” - mondta. „*Nagyon kedves tőled. Igazán nagyon kedves.*” Pánov bácsi megkeverte a tűzhelyen levő edényben a kávé. „*Ez a legkevesebb, amit tehetek*” - mondta anélkül, hogy megfordult volna. „*Utóvégre karácsony van.*” Az utcaseprő szipákolva válaszolta: „*Ez minden, amit én a karácsonytól kaptam.*” Átvette Pánov bácsitól a csésze kávé, majd odacsoszogott a tűzhelyhez, hogy egy kicsit felmelegedjen. Nyirkos ruhájából fanyar illatot terjesztő pára szállt fel. Pánov bácsi visszasétált az ablakhoz, és az utcát bámulta. „*Vendéget vársz?*” - kérdezte az utcaseprő komoran. „*Úgy értem, rendeset, nem olyant, mint én vagyok.*” Pánov bácsi lehajította fejét. „*Hát... Hogy is mondjam? Hallottál Jézusról?*” - kérdezte. „*Jézus ugyanaz, mint Isten. Nem?*” „*Nos, Őt várom ma*” - mondta Pánov bácsi. Az utcaseprő meglepődve pillantott fel, aztán lassan beletörölte orrát kabátja ujjába. Pánov bácsi ekkor elmondta neki az egész történetet. „*Ezért lesem állandóan az utcát*” - fejezte be. „*Várom, mikor érkezik meg.*” Az utcaseprő a tűzhely szélére helyezte kávéscsészéjét. „*Hát akkor, sok szerencsét*” - mondta, és már indult is az ajtó felé. „*Egyébként... köszönöm a kávé*” - fordult vissza, miközben arcán első ízben jelent meg mosoly. Odakint fogta a talicskáját, és tovább indulva folytatta munkáját. Pánov bácsi addig nézett utána műhelye ajtajából, amíg alakját elnyelte a messzeség.

A téli napsütés szokatlanul erős volt, fényessé varázsolta az utcát, s még egy kis meleget is adott, amely felolvasztotta a jeget az ablakokon és az utca kövein. Megjelentek az első járókelők. Néhány részeg az éjszakai mulatozás után támolyogva kereste az utat otthona felé, ünneplő ruhába öltözött családok indultak rokonaik meglátogatására. Sokan udvarias főhajtéssal köszöntek Pánov bácsinak, aki cipésműhelye ajtajában állt. „*Boldog karácsonyt, Pánov bácsi!*” - mondták neki. Az öreg nyájasan viszonzta a köszöntést, azonban senkit sem állított meg. Hísz mindannyiukat ismerte. Akire ő várt, az nem fálubelije. Éppen vissza akart témi szobácskájába, amikor valaki fölkelte a figyelmét. Egy fiatalasszony botorkált a házak tövében. Sovány volt, arca fáradt, ruhája kopottas. Karjaiban kisgyermeket tartott. Már-már elhaladt a cipésműhely előtt, amikor Pánov bácsi megszólította:

„*Jó napot, fiatalasszony! Gyertek be, melegedjétek fel egy kicsit nálam!*” Az asszony ijedten rezzent össze a hangra, s indult is volna tovább, csakhogy a jóindulatú fény Pánov bácsi szemében bizalmat ébresztett benne az öreg iránt. „*Köszönöm, nagyon kedves magától*” - mondta a fiatalasszonyka, miközben belépett a cipésműhelybe. Pánov bácsi azonban csak vállat vont. „*Semmiség*” - felelte. „*Úgy látom, alaposan átfáztatok. Messzire mentek?*” „*A szomszédos faluba*” - válaszolt nyíltan a fiatalasszony. „*Négy mérföldet kell még gyalogolnunk. Ott lakik a rokonom, akút meg szeretnék kérni, hogy fogadjon be bennünket. Ahol eddig laktam, nem maradhatok, mert nem tudom fizetni a lakbért. Ugyanis a ferjem elhagyott.*” Pánov bácsi közelebb lépett hozzá. „*Van kenyérem, főzők levest, és megebédeliünk, jó?*” Am a fiatalasszony büszkén megrázta a fejét. „*Rendben van, de ennek a kácsinek azért adunk egy kis meleg tejet*” - mondta az öreg, és azzal máris kivette a kisgyermeket édesanyja kezéből. „*Ne aggódj, nekem is voltak gyermekeim!*” - tette hozzá csillogó tekintettel. Melegített egy fazék tejet, majd megetette a kisdedit, aki egész idő alatt vidáman gögicsélt, és jókedvűen rugdalózott az öregember ölében. „*Ni csak!*” - kiáltott fel Pánov bácsi. „*Hát nincs neki cipője!*” „*Nem volt miből venni neki*” - tört fel a keserűség a fiatalasszonyból. És Pánov bácsi agyát erősen

ostromolni kezdte egy gondolat. Megpróbált nem figyelni rá, de a gondolat csak nem hagyta békén. Végül is felállt, s megint levette a polcra azt a dobozt, amelyben élete legszebb művét - a két kis gyermekcipőt - tartotta. Felpróbálta őket a kisdéd lábacskaikjára, és azok furcsa módon tökéletesen megfeleltek neki. „*Hát akkor, használja őket egészséggel!*” - mondta gyengéden. A fiatalasszony nem tudta elrejtetni örömet. „*Hogyan hálálhatnám meg jóságát?*” - kérdezte örömtől reszkető hangon. Pánov bácsi azonban nem is figyelt rá. Megint az ablaknál állt, s az utcát nézte árgus szemmel. Remélem, gondolta, nem haladt el Jézus, miközben én a gyermeket etetem. „*Történt valami?*” - kérdezte a fiatalasszony. „*Hallottál Jézusról, aki karácsonykor született?*” - fordult vissza hozzá az öreg cipésmester. A fiatalasszony bólintott. „*Őt várom*” - mondta Pánov bácsi. „*Megígérte, hogy ma meg fog látogatni.*” És elmesélte álmát, ha egyáltalán álom volt az, ami az éjjel történt vele. A fiatalasszony figyelmesen végighallgatta. Aztán, bár tekintetéből látszott, nem veszi komolyan az egészet, kedvesen megérintette az öreg kezét, és így szólt hozzá: „*Remélem, az álom valóra fog válni! Megérdemli, hogy valóra váljon, már csak azért is, amiért ilyen jó volt hozzám és gyermekemhez.*” És ezzel ő is folytatta útját.

Pánov bácsi becsukta utánuk az ajtót, nagy tál káposztalevest főzött magának ebédre, majd visszatért az ablakhoz. Múltak az órák, az emberek jöttek-mentek az utcán. Pánov bácsi figyelmesen fürkészte az arcokat, ám Jézus nem volt közöttük. Lassan szorongás vett erőt rajta. Lehet, hogy Jézus már elhaladt erre, csak ő nem ismerte fel! Lehet, hogy éppen akkor haladt el az ablak előtt, amikor ő egy pillanatra elfordította tekintetét, vagy fölkelte megpiszkálni a tüzet! Nem volt türelme a fonott székében ülni, fölkelte, megint kiállt az ajtó elé. Különbőféle emberek jártak az utcán: gyermekek és öregek, koldusok és nagymamák, jókedvű és komor arcú emberek. Egyesekre Pánov bácsi rámosolygott, másoknak biccentett, a koldusoknak pénzt vagy kenyérszeletet adott. De Jézus csak nem érkezett meg. Amikor beesteledett, Pánov bácsi elveszítette minden reményét. Sűrű decemberi köd ereszkedett alá, a járókelők ritkulni kezdtek, és felismerhetetlen, homályos árnyakká váltak. Az öreg cipésmester szomorúan gyújtotta meg lámpáját, rakott a tűzre, és készítette magának vacsorát. Utána elővette könyvét, beletelepedett nagy fonott székébe, de szíve túlságosan bánatos volt, szeme túl fáradt ahhoz, hogy olvasni tudjon. „*Csak álom volt az egész*” - motyogta bánatosan. „*Pedig nagyon akartam hinni benne. Nagyon szerettem volna, hogy meglátogasson engem!*” Szemüvege mögött két nagy könnycsepp homályosította el tekintetét. Egyszerre, mintha megváltozott volna a szoba. Könnyein át Pánov bácsi menetelő emberáradatot vélt felfedezni kicsiny műhelyében. Ott voltak: az utcaseprő, a fiatalasszony a gyermekével és mind a többiek, akiket aznap látott, mindenki, akit aznap köszöntött. S ahogy elhaladtak mellette, ezt suttogták neki: „*Hát nem láttál engem? Tényleg nem láttál engem, Pánov bácsi?*” „*Kik vagytok?*” - kiáltott az öreg cipésmester. „*Mondjátok meg, kik vagytok!*” Egyszerre ugyanaz a hang töltötte be a szobát, amelyet előző éjszaka is hallott, de hogy merről jött, azt Pánov bácsi most sem tudta megfejtetni. „*Éhes voltam, és adtál ennem. Szomjas voltam, és adtál innom. Nem volt ruhám, és felruháztál. Amikor ma segítettél az embereken, nemcsak rajtuk segítettél, velem is jót tettél.*”

És megint csend telepedett Pánov bácsi szobácskájára. Szemében a könnycseppek felszáradtak. Tiszta tekintettel szénézett, ám senkit sem látott. „*Lám, lám*” - szólt akkor csendesen, hosszú, szürke bajszát pödörgetve. „*Szóval mégis itt volt.*” Elgondolkodva csóválgatta a fejét, majd elmosolyodott, és kicsiny, kerek szemüvege mögött megbújt szemében ismét felvillant a megszokott, vidám fény.

A TAKARÉKSZÖVETKEZET ÜNNEPI NYITVATARTÁSA

	Pénztár	Ügyfélfogadás
2006.		
December 25. (hétfő)		ÜNNEP
December 26. (kedd)		ÜNNEP
December 27. (szerda)	8-15 óráig	8-16 óráig
December 28. (csütörtök)	8-15 óráig	8-16 óráig
December 29. (péntek)	8-11 óráig	8-12 óráig
December 30. (szombat)		ZÁRVA
December 31. (vasárnap)		ZÁRVA
2007.		
Január 01. (hétfő)		ÜNNEP
Január 02. (kedd)	8-15 óráig	8-16 óráig

Felhívjuk tisztelt ügyfeleink figyelmét, hogy kirendeltségünk ATM szolgáltatással bővült, ami azt jelenti, hogy éjjel-nappal kártyával lehet pénzt felvenni!

SZÍNES HÍREK

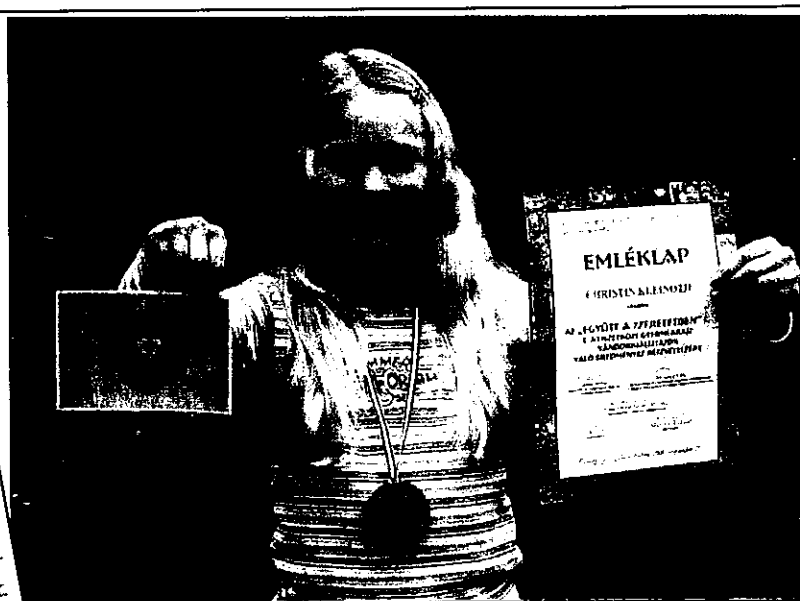
A világ legmagasabb karácsonyi gyertyája

A világ legmagasabb, 42 méteres karácsonyi gyertyája ég a közép-németországi Schlitzben. Ez a gyertya persze nem fagyúból készült: a kisváros egyik középkori tornyát burkolták be piros anyaggal, a torony tetején pedig lámpákat gyújtottak, hogy tökéletes legyen a gyertyaillúzió.

Rahdener Kinder stolz auf D... e

Az alábbi kép egy német lapban, a Rahdener Zeitungban jelent meg. Ez a helyes szóke német kislány, **Christin Kleinoth**, boldogan mutatja a nemrégiben lezajlott nemzetközi rajzpályázaton nyert díjat, amit a "Lángoló szív" c. festményével nyert. Christin testvérvárosunkban, Rahdenben él. Édesapja, André Kleinot, a Rahdeni Ipartestület elnöke. Amint arra olvasóink bizonyára emlékeznek, az "Együtt a szeretetben" c. kiállítás első alkalommal Galgahévízen volt látható a 18. Falu-ünnep alkalmából. Ezután vándorútra keltek a rajzok és festmények, majd szeptember közepén Hatvan városában - ahonnan a kezdeményezés elindult - volt az "igazi" gála. Jókai Anna volt a díszvendég és a kiállítás védnöke, ami önmagában is komoly rangot adott az eseménynek.

Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala
 Felelős kiadó: Dr. Basa Antal polgármester
 Felelős szerkesztő: Mészáros Zsuzsa
 Nyomdai előkészítés: Mini Málna Bt. Tura
 Készült az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdájában

Nagyon könnyű életünket megtölteni szeretettel: aki több szeretet kíván, annak több szeretetet kell adnia.
 (Deepak Chopra)